

फलक

वद्विरवाच ।

अभिहोत्रफला वेदा दत्तसुक्तफलं धनम् ।
रतिपुत्रफला दाराः प्रीलवृत्तफलं श्रुतम् ॥”
इति वद्विपुराणे निव्याहिकक्षानविधिनामा-
ध्यायः ॥३॥ लवणादिसंयोगे फलस्यात्मनं यथा,
“तखुलोम्बुगिसंयोगाङ्गवययोगेन पिष्टकम् ।
फलं त्रितयसंयोगाद्द्रुं भवति तत्तुचणात् ॥”
इति रामाचैनचन्द्रिकाधृतवचनमिति केचित् ॥
फलः, पुं, (फलतोति । फल + अच् ।) कृटवृ-
त्तः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, सुश्रुते
रुद्रस्थाने ४६ अध्याये ।
“कण्टकारिकाफलपटोलवार्त्ताकुकारवेल्कक-
कटिकाकेवुकोरवुकपर्पाटककिराततिलककर्कोट-
कारिष्टकोशातकौवेत्रकरीराटवककर्कपुष्पीप्र-
भृतीनि ॥”)
फलकं, क्ली, पुं, (फल + संज्ञायां कन् ।) चर्म ।
इत्यमरः । २ । ८ । ६० ॥ टाल इति भाषा ॥
(यथा, विष्णुपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रे । ३३ ।
“शार्ङ्गं वायं कृपायं फलकमरिगदे पद्मशङ्खौ
सहस्रम्
विभागाः शृङ्खलां मम ददतु हरेर्वाहवो
मोहहानिम् ॥”)
फलकः, पुं, (फल + संज्ञायां कन् ।) अस्थिखण्डम् ।
इति जटाधरः ॥ नामकेशरम् । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ काष्ठादिफलकम् । यथा,—
“पाण्डुलेखेन फलके भूमौ वा प्रथमं लिखेत् ।
जनाधिकान् संशोध्यं पश्चात् पत्रे निवेशयेत् ॥”
इति व्यवहारतत्त्वे व्यासः ॥
(यथा, मार्कण्डेये । ८७ । ५ ।
“भृङ्गुटीकृटिलात्तस्या ललाटफलकाद्दहतम् ।
कालौ करालवदना विनिष्क्रान्ताभिपाशिनौ ॥”)
रजकपट्टम् । घोषार पाट इति भाषा । यथा,
“शाल्मले फलके स्रष्ट्वे निव्याह्वासांसि नेजकः ।
न च वासांसि वासोभिर्निर्हरेन्न च वासयेत् ॥”
इति मितान्तरा ॥
फलकपाणिः, पुं, (फलकं पाणौ यस्य ।) चर्म ।
इत्यमरः ॥ २ । ८ । ७२ ॥ टाली इति भाषा ॥
फलककेशा, स्त्री, (फलेन कर्कशा ।) वनकौलिः ।
इति केचित् ॥
फलकामः, त्रि, (फलं कामयते इति । कम +
अच् ।) कर्मफलकामी । यथा,—
“कर्मवाणिकिका शूद्राः फलकामा नराधमाः ।
अचैयन्ति जगन्नाथं ते कामान्नाप्नुवन्मुत ॥”
इति मलमासतत्त्वधृतविष्णुपुराणवचनम् ।
फलकी, [नृ] पुं, (फलकं फलकाकारोऽस्यस्येति ।
फलक + इनिः ।) मत्स्यभेदः । फलुइ इति
भाषा । (गुणादिकमस्य फलिशब्दे ज्ञात-
व्यम् ।) फलकान्विते, त्रि । इति भेदिनी ।
ने, १६ ॥
फलकण्डः, पुं, (फले फलावच्छेदे कण्डः ।) पानीया-
मलकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

फलपू

फलकेशरः, पुं, (फले केशरा इवास्य ।) नारी-
केलवृत्तः । इति जटाधरः ॥
फलकौषकः, पुं, (फलं सुष्क एव कौषो यत्र । ततः
कन् ।) सुष्कः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (विटति-
रस्य सुष्कशब्दे ज्ञातया ॥)
फलग्रहिः, त्रि, (फलं गृह्णातीति । ग्रह + इन् ।)
फलेग्रहिः । यथासमयं फलधरवृत्तः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥
फलग्राही, [नृ] पुं, (फलं गृह्णातीति । ग्रह +
णिनिः ।) वृत्तः । इति धरणिः ॥ फलग्रह-
कर्त्तरि, त्रि ॥
फलचमसः, पुं, दधिभिन्नवतलकचूर्णम् । इति
श्राद्धतत्त्वम् ॥
फलचोरकः, पुं, (फलं चोर इवास्य कन् ।) चोरक-
नामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
फलत्रयं, क्ली, (फलस्य त्रयम् ।) द्राक्षापरुष-
काक्षयः । (यथा,—
“द्राक्षापरुषकाक्षयैः फलत्रयमुदाहृतम् ॥”
इति वैद्यकप्रभाषायाम्)
त्रिफला । इति शब्दचन्द्रिका ॥
फलत्रिकं, क्ली, (फलस्य त्रिकम् ।) त्रिफला ।
(यथा,—
“पथाविभीतघात्रीणां फलेः स्वात्त्रिफला समैः ।
फलत्रिकश्च त्रिफला सा वरा च प्रकीर्त्तिता ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
शुखीपिप्यलीमरिचानि । इत्यमरः । २ । ६ । ११ ॥
फलदः, पुं, (फलं ददातीति । दा + “आतोऽनुप-
सर्गे ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।) वृत्तः । इति
धरणिः ॥
फलदः, त्रि, (फलं ददातीति । दा + कः ।) फल-
दाता । यथा,—
“विश्रुतफलदा कन्या निष्क्रामायां विमुक्तिदा ॥”
इति अलमासतत्त्वधृतविष्णुपुराणवचनम् ॥
फलपञ्चान्नं, क्ली, अन्नपञ्चफलम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥
फलपाकः, पुं, (फलेषु पाकोऽस्य ।) करमईकः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ पानीयामलकम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥
फलपाकान्ता, स्त्री, (फलपाकेनाम्नो नाशो यस्याः ।)
ओषधिः । धान्यकदल्यादिः । इत्यमरः । २ । ४ । ७ ॥
फलपाकी, [नृ] पुं, (फलपाकोऽस्यस्येति । इनिः ।)
गर्हभाक्षः । इति रत्नमाला ॥ (यथास्य पर्यायः ।
“नन्दीरुक्षस्ताम्नपाकी फलपाकी च यीतनः ।
गर्हभाक्षो गन्धमुखो द्वितीयः क्षिप्रपाक्षसौ ॥”
इति च वैद्यकरत्नमालायाम्)
फलपुच्छः, पुं, (फलं पुच्छ इव यस्य ।) वरखाजुः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
फलपुष्पा, स्त्री, (फलानि पुष्पाणीवास्याः ।) पिष्ट-
खर्चुरी । इति राजनिर्घण्टः ॥
फलपूरः, पुं, (फलेन पूरः पूर्णः ।) वीजपूरः ।
इत्यमरः । २ । ४ । ७८ ॥ (विवरणमस्य वीज-
पूरशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

फलशा

381

फलपूरकः, (फलपूर + स्वार्थे कन् ।) वीजपूरः ।
इति भावप्रकाशः ॥
फलप्रदः, त्रि, (फलं प्रददातीति । प्र + दा +
“आतञ्चोपसर्गे ।” ३ । १ । १३६ । इति कः ।)
फलदाता । यथा,—
“क्रौञ्चीहि भोः फलानीति श्रुत्वा सत्वरमश्रुतः ।
फलार्थो धान्यमादाय ययौ सर्वफलप्रदः ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ११ अध्यायः ॥
फलप्रिया, स्त्री, (फलेन प्रीयातीति । प्री + कः ।
टाप् ।) प्रियङ्गुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणा-
दयोऽस्या प्रियङ्गुशब्दे ज्ञेयाः ॥)
फलभाक्, [ज] त्रि, (फलं भजते इति । भज +
“भजो षिः ।” ३ । २ । ६२ । इति षिः ।)
फलभागी । यथा,—
“मासपक्षतिथीनाश्च निमित्तानाश्च सर्वश्रेष्ठः ।
उल्लेखनमकुर्वानो न तस्य फलभागभवेत् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वधृतब्रह्मसंहित्यापुराण-
वचनम् ॥
फलभूमिः, स्त्री, (फलाय कर्मफलभोगाय भूमिः ।)
कर्मफलभोगस्थानम् । यथा,—
“भरतान्यैरावतानि विदेहाश्च कुरुन् विना ।
वर्षाणि कर्मभूम्यः स्युः शेषाणि फलभूमयः ॥”
इति हेमचन्द्रः । ४ । १२ ॥
फलसुखा, स्त्री, (फलेन सुखा श्रेष्ठा ।) अज-
भोदा । इति राजनिर्घण्टः ॥
फलसुहरिका, स्त्री, (फले फलावच्छेदे सुहरिका
चुद्रसुहर इव ।) पिष्टखर्चुरः । इति शब्द-
माला ॥
फललक्षणा, स्त्री, (फलहेतुका लक्षणा ।) प्रयो-
जनवती लक्षणा । यथा, साहित्यदर्पणे ।
“यश्चस्य गूढागूढलाहिधा स्युः फललक्षणाः ।”
फलवर्तुलं, क्ली, (फलं वर्तुलमस्य ।) कालिङ्गम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
फलवान्, [त्र] त्रि, (फलमस्यास्तीति । फल +
मत्तुप् । मस्य वः ।) फलयुक्तवृत्तः । तत्पर्यायः ।
फलिनः २ फली ३ । इत्यमरः ॥ फलितः ४ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, मनुः । १ । ४७ ।
“अपुष्याः फलवन्मो ये ते वनस्यतयः स्मृताः ।
पुष्यिणः फलिनश्चैव वृक्षास्तुभयतः स्मृताः ॥”)
फलविक्रयिणी, त्रि, (फलविक्रयोऽस्या अस्तीति ।
इनिः । डीप् ।) फलविक्रेत्री । कुज्जुडायिनी
इति हिन्दी भाषा । यथा,—
“फलविक्रयिणी तस्य श्रुतधान्यकरह्वयम् ।
फलैरपूरयद्रैः फलभाक्षमपूरि च ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ११ अध्यायः ॥
फलवृत्तकः, पुं, (फलप्रधानो वृत्तः । संज्ञायां
कन् ।) पनसः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(पनसशब्देऽस्य विशेषो व्याख्यातः ॥)
फलशाकं, क्ली, (फलमेव शाकम् ।) षड्धशाका-
न्तर्गतफलरूपशाकम् । यथा, राजवल्लभे ।
“पत्रं पुष्यं फलं नालं कन्दं संस्वेदं तथा ।
शाकं षड्धसुहृदं गुरुं विदाद्यथोचरम् ॥”